

[Boligministeren]

smuthuller, og misbruger det, som var tænkt ud fra de bedste hensigter.

Jeg er meget parat til, hvis man i udvalget ønsker at tage dette problem op, også at kigge nærmere på det, for vi kan naturligvis heller ikke være tjent med, at kommunerne spekulerer i sådanne økonomiske muligheder for at forbedre deres budget. Hvis der virkelig er tale om noget sådant, kan jeg kun sige, at jeg naturligvis vil medvirke til, at vi finder ud af, hvordan vi kan forebygge, at det sker i fremtiden, for det har naturligvis aldrig været tanken med dette lovforslag, hvis sigte som sagt er at tage det størst mulige hensyn til de ældre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v.

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

Boligministeren og finansministeren får efter lovforslaget bemyndigelse til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre EF-direktiver om udbud af offentlig bygge- og anlægsvirksomhed og om indgåelse af offentlige indkøb, og det er meget enkelt, det er en ren bemyndigelse, som vi selvfølgelig fra starten klart må sige at vi må tage afstand fra.

Det overrasker os egentlig, at ministeren kommer med et sådant forslag, efter at vi tidligere har diskuteret det problem, og efter at der fra flere sider i Folketinget er blevet rejst ønske om, at der blev indføjet nogle bestemmelser om, under hvilke vilkår sådanne udbud skulle finde sted. Men ikke på ét eneste punkt imødekommer ministeren altså de synspunkter.

Vi har fra Socialdemokratiets side, allerede da EF-direktivet blev behandlet her i folketingsalen, forsøgt at få indført bestemmelser i direktivet, der sikrer, at det er nationale løn- og arbejdsvilkår, der kommer til at gælde, og at det kommer til at fremgå af udbudsmaterialet, at det skulle være det, der gjaldt.

Det lykkedes ikke at få dette med i direktivet, og derefter havde vi den opfattelse, at det var regeringens agt at sørge for, at disse bestemmelser blev sikret ved national lovgivning.

Heller ikke her er det altså lykkedes os at få ministeren til at leve op til de forventninger, som jeg mener vi med rette kunne have, for på et tidspunkt har ministeren givet udtryk for, at man ville lade problemet løse ved en drøftelse imellem arbejdsmarkedets parter, når man skulle gennemføre direktivet i dansk lovgivning.

Det er det forslag, der foreligger nu. Altså dette lovforslag skal sikre direktivets gennemførelse. Men man har ikke haft denne drøftelse med arbejdsmarkedets parter, og man udskyder endnu en gang afgørelsen eller problemet.

Hvad er baggrunden for, at ministeren ikke vil løse dette problem på en tilfredsstillende måde? Dette lovforslag er helt utilfredsstillende, vi må klart tage afstand fra det. Det er vores opfattelse, at de bestemmelser, som skal sikre, at der skal gælde nationale løn- og arbejdsvilkår for de arbejder, der udbydes, klart skal præciseres i lovgivningen. Vi vil selvfølgelig i udvalget arbejde for, at det sker.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Jeg skal blot sige, at den konservative folketingsgruppe – og dermed også jeg selv – fuldt ud kan tilslutte sig denne bemyndigelse, der her gives ifølge lovforslag nr. L 136. På denne måde får vi gennemført et EF-direktiv til gavn for vort land i det indre marked.

Holger K. Nielsen (SF):

Man kan ikke påstå, at der er meget indhold i